

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Apollonio Episcopo. 31.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Βούλεται αὐτοὺς ποιῆσαι γνώμη, ἢ
καὶ ἀνάγκη δὲ αὐτοὺς ποιῆσαι. ποσὶ-
τον ἀνομιῶν ἀπαρτῆν περιθεῖναι μόνον
τὸ δὲ ἀπὸ τῶν γίνεσθαι, ὡς τότε συμβῆναι
πάντως καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς
περαγματικῶν γίνεσθαι. τοιγαροῦν χεῖρ
τοὺς ἐχέφρονας ἅ πάντως ἀνάγκη πα-
θεῖν, ἐλέσθαι παθεῖν δι' αὐτὸν. τὸ γὰρ
εἰ περιθεῖτο μὴ ἀρκούσαν ἔξει τιῶν
ὑπακοῆν, καὶ ὑπερβαλεῖ τοὺς πόρους
ταῖς ἀντιδόσειν.

Ἀθανασίῳ. λ.

Εἰ βασιλείας ἐράς, τί χρημάτων
ἐχ' ὑπεροχῆς. εἰ δὲ καὶ τῆς θείας ἀ-
μοιβῆς ἀντιποιῆ, τί τιῶν ἀνθρωπίνην
θιρώμενος ἢ λήγεις;

Ἀπολλωνίῳ ἑπισκόπῳ. λα.

Νῦν τοῖςδε τοῖς πράγμασι, καὶ
θάσσ' ὑπεροχῆς ἐπιδοῦν τὸν πόρον,
σκιρτῶντα μὴ ὑπερθεῖναι εὐφροσύ-
νης, καὶ περὶ τιῶν θείων ἐπιχειροῦμενος,
ἀδυνατοῦντα δὲ περὶ τὸν μέλλοντα
χρόνον ἡρεμεῖν, εἰ μὴ πῶς ὑπερθεῖναι
ἐκ τῆςδε τῆς ἑπιστολῆς ποσειδάμωνος,
ἐντεῦθεν ἡδη ἐλπίδα δέξαι καὶ
βάλλεσθαι βεβαίαν, τῆς μελλούσης
Φημὲ πατηγροῦς τιῶν ὑπεροχῆς.
ἐκοῦν ὅσον τὰ χεῖρ ἐπέειχθητι, ἐορτῆν ὑ-
μῖν ἀπὸ τῆς παρουσίας ἀποτίκτων.

Ἡρακλείῳ ἑπισκόπῳ. λβ.

Ὅσῳ κρείττω καὶ ἀξιολογώτερον εἶ-
χειροτονήτης ὀικονομεῖν πράγματα,
ποσὸν μᾶλλον ἀκοιμητον καὶ διορα-
τικώτατον εἶναι σε χεῖρ, ἵνα μὴ θείαν
διοληθῆσας ἐγχειρημάτων, μείζονα
ἀπενέγκῃ τιῶν χεῖρ. ἀνάγκη γὰρ
τιῶν κατηροῦσαι τοσούτων ἔσεσθαι δια-
μαρτυροῦναι τῆς μεγάλων, ὅσων ἂν καὶ
τιῶν ἀμοιβῆν, ἀμεμπτῶν ἀποτικτῆσαι
τιῶν λειτεργῶν.

Ἰσχυριῶνι πρεσβυτέρῳ. λγ.

Δίαι ἐπὶνεσαι τιῶν σὸν θεοσεβείαν,

omnino relinquent. Hæc eos animi indu-
ctione ac sententiâ facere vult, quæ etiam
inuitos ac repugnantes facere necesse est.
Quapropter hoc duntaxat ab ipsis adiungi
postulat, ut sua causa ea fiant. Nam ut
contingant, ab ipsa quoque rerum natura
prorsus efficitur. Ac proinde qui sana mē-
te sunt, quæ omnino perpeti sibi necesse
est, ut ea ipsius causa perpetiantur, animū
inducere debent. Hoc enim si accesserit,
sufficientem obedientiam habebit, ac
labores præmiis superabit.

Athanasio. 30.

Si te regni cupiditas tenet, quin tu pē-
cunias contemnis? Rursum si diuinam
mercedem affectas, quin tu te huma-
nam aucupari non desinis?

Apollonio Episcopo. 31.

Nunc hisce literis, velut præludiis qui-
busdam, cupiditatem nostram pascimus,
præ diuina quidem lætitia gestientem &
exultantem, atque ad conspectum tuum
properantem, verum ad futurum tempus
quiescere nequeuntem, nisi solatiū quod-
dam ex hac epistola consecuta, hinc iam
firmæ spei fundamenta iacere videatur,
hoc est, futuræ solēnitatis expectationem.
Quocirca festum nobis per aduentū tuū
& præsentia quæ ocyssimè parere matura.

Heraclio Episcopo. 32.

Quò præstantioribus & excellentiori-
bus negotiis administrandis præfectus es,
cōvigilantiorem ac perspicaciorem te esse
par est: ne à diuinis conatibus lapsus, ma-
iorem criminis notam subeas. Tantam
enim, si à summis virtutibus aberres, accu-
sationem esse necesse est, quanta, si munus
tuum ab omni reprehensione factum te-
ctumque conferuaris, merces futura sit.

Ischyriῶνι Presbytero. 33.

Pietatem tuam magnoperè laudavi, qui

Q. iij